

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

Gazdasági és társadalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egy évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. — A gazd. fiók-
egylet tagjainak: egész évre 2 frt, félévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz
intózendők.

Szerkesztői és kiadói:
A muraszombati gazd. fiókegylet.

A szerkesztésért felelős:
TAKÁCS R. ISTVÁN, e. titkár.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésig közlemények
a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábné petisör egyzeri hirdetésnél 10 kr
többzseri hirdetésnél sorokint 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petisóra 25 kr.

Hivatásunk.

Néhány esztendő még és egy ezredévét él át a magyar, nemzeti létünk ezredéves múltjával számolhatunk be az utódoinknak.

És majd ünnepet, nagy áldomást állunk akkor. Kárpátoktól Adriáig át meg át hangzik a magyar égboltozat a magyar lelkesedéstől. Leborulnak a haza mecsoktalan oltára előtt s magasztos imát mondunk a magyarok Istenének És amint elődeink ezer esztendővel ezelőtt vérell áldoztak a magyar nemzet függetlenségének, mi az első ezer esztendő végén elő utódoink mivel áldozunk a magyarok Istenének?!

Mögöttünk egy ezredéves múlt, előttünk egy új ezredév sötét jövője. Végig cikázik elmenek a magyar nemzet története, s megrendül elmenek a magyar jövődjének sorsán.

Hol is az a nemzet, mely ezer év óta lobogtatja zászlaját, hol az a nemzet, mely ezer éven át élte a géniuszát, hol az a nép, melynek olyan hősei volnának, mint a magyarnak, a kik a nemzeti szabadság olyan remek bibliáját hagyták volna egy ezredév elmúlásakor az utódokra, mint a milyet mi örízhetünk a mi őseinktől?

Abban a bibliában pedig egy nemzet örökös küdelme, jalkialtása, szenvedése van megírva, f-her lapon fekete betűkkel. Tele van áldozatok ártatlan vérevel, anyák észbomlasztó kétségbeesésével; a pokol minden k-n zenuvédelme, melyeket armányosság, irigység, boszúállás, erőszak sajtoltak a magyar nemzetre

Mégis: Él magyar, Áll Buda még A nemzeti zászló ott lobogtatja hármás színét a magyar király büszke palotáján.

De elég-e az, hogy e létünk ezer esz-

tendőnek dicsősége lelkesítsen át bennünket a másik ezer esztendőbe? Elég-e az, ha mi magyarok az elmúlt ezer esztendő hőseitől reánk hagyott nemzeti reminitenciák hazafias emlékére akár gyémánt koszorút is rakunk le a magyar nemzeti géniusz oltárára?

Ne mondja a világhístor, hogy a magyart a magyar gyűlöli legjobban és ez a gyűlölet ölte meg Árpád nemes nemzetét.

Mikor körülünk mindenütt és bent is a mi sajátunkban, amott a diplomata titokzatos, itt bent az elégtelenség tényleg csak ki-kivillanó, de bőséggel forrongó működésében, a mi ügyelő, feltű szemünkkel mindennél csak azt látjuk, hogy: Jaj neked magyar nemzet, ha nem akarod megérteni, hogy mi fenyeget tégedet!

Mert hogy állunk a nemzetöltő veszély közel idejében?

Pártokra van szakadva a nemzet, ép úgy, mint a mikor pártokra erőszakolta a német, a török. De ma magunk vagyunk okai e pártokra osztásnak.

Ma mi magyar nemzetiség nem vagyunk kibékülve egymással sem. Külön nemzetgyengítő állást foglalunk el a nemzet erejét biztosító politikai kérdésekben. Egyik részünk még mindig csak az alkuvás, másik részünk a szakadás politikáját követi. De se nem alkuszunk, inkább folyvást földünk valamit, se nem szakítunk, inkább alkudni akarunk. S csak egy veszt az áldatlan harcban: a magyar nemzet politikai egységé, hatalmassága.

Mert hol az a törekvés mi bennünk, mely a lelki élet bibliai egy akol, egy pásztor kifejezte végzélni törekednek? Pedig egy nemzetnek is kell végzélniük lenni.

S mi magyarok — az első évezred vé-

gén se tudjuk, érezzük, hogy mi volna a mi ezélünk, hivatásunk ezt a földet megszálló „nemzetcsoportok” társaságában. Mi csak kiabáljuk azt, hogy: „ne bántsd a magyart”, de mikor ezt kiabáljuk, nem nézünk körül, hogy ez a mi jelszavunk csak muló kurjantás a körülünk hallgatódzók előtt. Mire vittük egy ezredév folyamán? Más nemzet, ha ilyen kort engedett volna neki a világhístorriát intéző hatalom: szegyenlené, ha olyan eredményt tudna felmutatni, mint mi a milyet felmutatunk, olyan ritka nemzet öltő után.

Bizony-bizony a magyar saját magának a rabja. S hiába énekelte a magyar politika tragoediájának fenséges költője: „Soha több rabok nem leszünk!” — mi, amikor szervezni akarjuk e magyar államot: egymással veszekszünk és kisebb gondunk is az, hogy a házon kívül, az udvarban mi történjék.

Czélunk pedig csak egy lehet. És ezt a czét mi úgy tűzzük ki, hogy a magyar csak is mint eredetű sajátlagos faji vonásu, tehát nemzeties jellemű individualitás, mint külön jellemű nemzet töltheti be azt a hivatást, melyet a gondviselés írt osztott ki neki. — Nyugat és Kelet találkozó helyén, melyen csak úgy állhatjuk meg helyünket, ha fajunk eredetiségét és tisztaságát, nemzeti voltunk individualitását a politika, az irodalom, a közelet, a művészetek minden ágán érvényesíthetjük; ha kiküzdjük a politika, a kultura, a közgazdaság minden egyes pontján a magyar nép souverenitását, a magyar nemzet faji követelményeit és a magyar állam korlátlan befolyását.

Mi pedig — az első ezer esztendő végén nem is törődünk egyebbel, mint azzal, hogy az idegenből beszámrazott azon eszmén

A rétekezés.

A „Muraszombat és Vidéke” eredeti tárczája.

Sok Nimród-ivadék előtt ismeretlen a vadász-sportnak e neme s főleg az, melynek most van szerepe.

A Murának tudvalevőleg igen sebes a folyása s azért csak a legvégső esetben fagy be. Másrészt, ennek közlésében, különösen nálunk, Vas megye délnyugati részén, nem vagyunk szűkben az oly er-kek és szakadékoknak sem, melyek nagybőrra az ölköböl felfakadó gudag forrásoknak köszönhetik vizüket s ennél fogva a legdrágább hűdég is csak erős párolgásban nyilvánuló s hajokat esal ki-bőlők, de diadalmasodni nem bír felettük. Mikor a mezők végtelen fehér pu-ztasiaga változnak s a fák is mind megannyi növényi kísértekként állanak zuzmára alkotta lepléink: ezekben helyelyl közel akkor is élénk zöldszínt vízi növényeket ringatnak a fagy susogással tova suhanó habok.

Nem esoda hát, ha rázornulnak az ily vendéglásra a vastag jégpánczél által borított tavak és más vizek kiszorított szárnyas lakói! Hogy mi aztán kevesebb vendégszeretettel fogadják őket, az magától értetődik, de ezt talán rossz néven sem lehet venni, hisz tudjuk, hogy az emberek sokkal önzőbbek, semhogy az ily me-nékkélt kegyeszerhelyzet a maguk hasznára kiszakmányolni ne törekedjenek.

A nap hanyatlóban. Az ablakon át nézem a bíbor színt öltő nyugati égbolton s azon töprengok: neki induljak-e egymagamban, az egyébiránt csak 20 percznyire fekvő berekbe — lesre? Hiába! sokat levon az élvezeből más vadászatoknál is, ha az ember egyedül könnytelen bandukolni, s emel sinez különben. Egyszerre csak egy egy számfogó csengőnek hangja íti meg fileimét és — másik perczben már van compánia.

Gy-ürünk! gy-ürünk, mert késő lesz, — nógat a mindig futathékos fokozók; jobb, ha várunk egy kevéssé! Igaz is, az nagy baj, ha az ember a rétekek más helyből riaszta fel. Azokat már aligha akaszthatja föl a tarisznyára, mivel megszűröl meghallják a hó ropogását és sietnek biztonságba helyezni irhájakat.

Megindul a csapat, élénk eszmecserét folytatva a fölött, hogy hova lesz jobb menni? — Egyik is, másik is mondogatja: hol szállt a multkor leg-több. Pedig bizony nagy furfangosan elhallgatja az igazi legjobb helyet mind-gyik, hogy ő telepedhessék oda. Hja! Ez az irigység meg van még az oly vadászban is, aki máskülöben azt sem tudja, hogy mi fán terem az. Mind-nik szeretne legtöbbet löni.

A hóba tiport csapatban magasan szedve lábainkat, egymás nyomában haladunk.

A terebélyes jegenyefákra sorogesen települt varjak boszorkánvá repülnek fel lépteink zajára, más nyugalmasabb állati szállást keresendő.

A nap hanyatlóban. Az ablakon át nézem a bíbor színt öltő nyugati égbolton s azon töprengok: neki induljak-e egymagamban, az egyébiránt csak 20 percznyire fekvő berekbe — lesre? Hiába! sokat levon az élvezeből más vadászatoknál is, ha az ember egyedül könnytelen bandukolni, s emel sinez különben. Egyszerre csak egy egy számfogó csengőnek hangja íti meg fileimét és — másik perczben már van compánia.

Gy-ürünk! gy-ürünk, mert késő lesz, — nógat a mindig futathékos fokozók; jobb, ha várunk egy kevéssé! Igaz is, az nagy baj, ha az ember a rétekek más helyből riaszta fel. Azokat már aligha akaszthatja föl a tarisznyára, mivel megszűröl meghallják a hó ropogását és sietnek biztonságba helyezni irhájakat.

Megindul a csapat, élénk eszmecserét folytatva a fölött, hogy hova lesz jobb menni? — Egyik is, másik is mondogatja: hol szállt a multkor leg-több. Pedig bizony nagy furfangosan elhallgatja az igazi legjobb helyet mind-gyik, hogy ő telepedhessék oda. Hja! Ez az irigység meg van még az oly vadászban is, aki máskülöben azt sem tudja, hogy mi fán terem az. Mind-nik szeretne legtöbbet löni.

A hóba tiport csapatban magasan szedve lábainkat, egymás nyomában haladunk.

A terebélyes jegenyefákra sorogesen települt varjak boszorkánvá repülnek fel lépteink zajára, más nyugalmasabb állati szállást keresendő.

A nap hanyatlóban. Az ablakon át nézem a bíbor színt öltő nyugati égbolton s azon töprengok: neki induljak-e egymagamban, az egyébiránt csak 20 percznyire fekvő berekbe — lesre? Hiába! sokat levon az élvezeből más vadászatoknál is, ha az ember egyedül könnytelen bandukolni, s emel sinez különben. Egyszerre csak egy egy számfogó csengőnek hangja íti meg fileimét és — másik perczben már van compánia.

Gy-ürünk! gy-ürünk, mert késő lesz, — nógat a mindig futathékos fokozók; jobb, ha várunk egy kevéssé! Igaz is, az nagy baj, ha az ember a rétekek más helyből riaszta fel. Azokat már aligha akaszthatja föl a tarisznyára, mivel megszűröl meghallják a hó ropogását és sietnek biztonságba helyezni irhájakat.

Megindul a csapat, élénk eszmecserét folytatva a fölött, hogy hova lesz jobb menni? — Egyik is, másik is mondogatja: hol szállt a multkor leg-több. Pedig bizony nagy furfangosan elhallgatja az igazi legjobb helyet mind-gyik, hogy ő telepedhessék oda. Hja! Ez az irigység meg van még az oly vadászban is, aki máskülöben azt sem tudja, hogy mi fán terem az. Mind-nik szeretne legtöbbet löni.

A hóba tiport csapatban magasan szedve lábainkat, egymás nyomában haladunk.

A terebélyes jegenyefákra sorogesen települt varjak boszorkánvá repülnek fel lépteink zajára, más nyugalmasabb állati szállást keresendő.

A nap hanyatlóban. Az ablakon át nézem a bíbor színt öltő nyugati égbolton s azon töprengok: neki induljak-e egymagamban, az egyébiránt csak 20 percznyire fekvő berekbe — lesre? Hiába! sokat levon az élvezeből más vadászatoknál is, ha az ember egyedül könnytelen bandukolni, s emel sinez különben. Egyszerre csak egy egy számfogó csengőnek hangja íti meg fileimét és — másik perczben már van compánia.

Gy-ürünk! gy-ürünk, mert késő lesz, — nógat a mindig futathékos fokozók; jobb, ha várunk egy kevéssé! Igaz is, az nagy baj, ha az ember a rétekek más helyből riaszta fel. Azokat már aligha akaszthatja föl a tarisznyára, mivel megszűröl meghallják a hó ropogását és sietnek biztonságba helyezni irhájakat.

Megindul a csapat, élénk eszmecserét folytatva a fölött, hogy hova lesz jobb menni? — Egyik is, másik is mondogatja: hol szállt a multkor leg-több. Pedig bizony nagy furfangosan elhallgatja az igazi legjobb helyet mind-gyik, hogy ő telepedhessék oda. Hja! Ez az irigység meg van még az oly vadászban is, aki máskülöben azt sem tudja, hogy mi fán terem az. Mind-nik szeretne legtöbbet löni.

A hóba tiport csapatban magasan szedve lábainkat, egymás nyomában haladunk.

A terebélyes jegenyefákra sorogesen települt varjak boszorkánvá repülnek fel lépteink zajára, más nyugalmasabb állati szállást keresendő.

rágódnak, hogy kulturharcz. Olvagunk, mint Szécs István idejében, mikor az ősi és az új valláson összekaptak elődeink és mint akkor, úgy ma is Italia üdvözítő segédméhez menekülünk, hogy valahogy meg ne rontsuk egymást — magunk vérbeli magyarok is.

Hogy a magyar közjog hiteltessége, a magyar állam souverenitásáé maig sincs a világ előtt tisztázva, tükörbe bemutatva, hogy maig sincs nemzeti kulturánk, mely a multba volna visszagyökereztetve, hogy maig sincs különálló és önálló miveltsgünk, mely a Nyugat kulturáján felnöve, mégis a magyar elme és a magyar érzés, gondolkodás és a magyar szív individualitásának életrevalóságát és képességét bizonyítaná, hogy maig sincs önálló közoktatási politikánk, tehát maig se vagyunk souverain állam, hanem egymással házi bajok miatt veszekedve — ennek az országnak a területén a magyarral a magyar, a magyarral pedig minden más faj meghasonlásban él, szíva, rágva és gyengítve a magyar állam ezer esztendő óta győjtött vagy legalább megmentett erejét: mindeerre mi nem gondolunk, mindezt mi nem bánjuk és mindannyian mégis hogy készülünk arra, hogy nagy áldomást iszunk az elmuló ezer esztendő sirban és nem sirban nyugot őseire.

Ime, ott vagyunk, amit czikkünk elején láthat az olvasó.

És nekünk kettős az alkalom, hogy ezeket az eszméket felvesszük.

Ma a kihálalón lévő ezer év csaknem legutolsó nagy fordulását és a Dunántúli közművelődési egyesület első esztendőjének első üvéje.

S legyen reánk nézve ez az első év bármilyen ünneplés: az engedtelődést és megalkuvást minden ponton és mindenkin szemben kizárjuk — ha nem az a czélja bárkinék, hogy legyen ebben az országban minden hatalom a magyaré, legyen ez az állam ki és befelé a magyaré, legyen ez a nemzet igazán magyar.

Mi azonosítjuk magunkat azzal a géniusszal, a ki egy ezer év zivatarja, gyászja, fensége és büszkesége jelenik meg előttünk, ebben dicsoágban vigyűk át egy másik ezer esztendőbe.

S legyen a mi tollunk bármilyen gyenge, ebbeni czélunkban erőt és kitartást ad nekünk a haza féltése.

Távol idegenben, idegen népek és nemzetek zugó tömkelegében csak azon egy óhaj járja át keblemet: adjon a magyarok Istene életet és erőt a magyar haza hő fiainak a nagy magasztos czélok elérésére.

Berlin. KAUNITZ LAJOS.

dig csevegnek a játszi hullámok, míg vig könyvedséggel szökelnek át, a pajzán utjokat álló kavicsokon. A hideg eszembe sem jut, pedig ugyancsak meg van rakva bajuzsom jécsapokkal; hanem azért kedvel nézegetem szivarom tüzet, melynek füstjét ervelem. Így jól esik arra gondolnom, hogy bárcsak lefőzhetném a többi!

Várjuk a récevadás előtt legedesebb zenének — az esztharangnak megszólalását. És fures! mintha ezt várnak a récek is, csak akkor kezd a „huzás.” Csitt! — egyik faluban már elkezdtek. Egy jótörku vén réce étkelen hápogással üdvözli ezt a nagy Murádból. Majd megcsendülnek a többi, környékbeli falvak harangjai s hangjuk méla reggelsé ölelkeznek a tiszta téli légben, aztán harmonikus egészesz olvadnak össze. Most már jönnek.

Mindegyik lövésre kész pozitúrába vágja magát s mozdulatlanul áll. Így kell, mert a vadréccék igen jó stratégák s éles szemmel pihatójak ki nemcsak élelmi, de biztonsági szempontból is a helyi viszonyokat, mielőtt leszállnának — és várhatják őket az, akit észrevesznek!

Egyszerre csak egész közelből hallszik két réce élelnek perkedése. Gyors tempóban hadarják: rafa-ta-ta-ta-ta, rafa-ta-ta-ta. — Bizonyára hajbakapott vetélytársnók. A him mintha csak békéltetné őket, bele-bele szól a darabos melysáp-sájpájával. — Most nagy szelet hágva suhananak el a víz felett s egyre kanyarodva leszállnak tőlem 30–40 lépésnyire, nagy loecsanást idézve elő a vizben.

Az igazítottaszt tetőpontjára hág, szivem hangosan dobog. A víz gyűrűs hullámzásban van s földraj gyenge csillámlásának köszönhetően csak

A sorozás.

Egy-két hét, és itt a sorozás, fiatalsgunk e fontos tényezője.

Ki lesz katona, ki nem? Be jó volna azt előre tudni. De a régi időköl visszamaradt föltétel s fölelem a katonai életöl, kezd lassanként elenyészni. Hisz mennyi szepet tudnak elmesélni a katonaságtöl visszajött legények, csak úgy bámél a hallgatóság, mikor az ő nagy hőstetteiket, és a lányok közöti hódításait elmesélik.

Janesi gyerek csak úgy lesi a szót s szívében vágy kéi, bárcsak katona lehetne ő is. A Nanciza meg épen kimondta, hogy ha még katonának sem válik be, hát neki bizony nem kell.

Az intelligens osztályban már kevesebb a katonasádt szerető fü s a kinek nincs meg az egy évti önkéntességi joga, az bizony szivesen hullja „derzeit antauglich, zurückzun-tellen.” — De hát mikor az Ilona nagysám is alig várja, hogy a Lajos urf végkép ki meneküljön a katonai kötelezettség alul, majd esküdött ő magának örök hűséget, nem is kell hozzá avató tiszt, megteszi azt a pap is. Csakhogy sokszor a Nanciza, meg az Ilona nagysám vágyaik éppen ellenkezőben ütnek ki, s míg a Janesi gyerekre azt mondja a Comissió, hogy várhat még egy évig, addig Lajos urf szívesen besoroztat, jó lesz az iradaba.

Szomorban hallgattak hazafelé a Janesi gyerek is meg a Lajos urf is, milyen jó volna most cserélni, beh vigian is melhetnének mind a kettő választottjaik elébe.

Hát még az édes anyák, mennyi könny fog hullani a sorozás alatt. A szegény anya már elébe képzeli, hogy mint tőr a muszka épen az ő magzatára, hisz az lesz a legdeliből, a legszebb, nem fog vele szeggyent vallani, de meg is csak szivesen látná egy jó feleség oldalánál, mint kint, a messze távolban.

No de hisz majd ráérünk még írni is, busulni is, nemskóra elvállik, hogy ki lesz tauglich. Muraszombatban f. évti fősorás a március hól 11–16. napjain fog megtartatni és pedig: márczius 11-én a hivatalból állitandók és elmaradotak, továbbá az I-ső korosztályból az 1–220 sorozással. Márczius 12-én a többi I-ső korosztályiak, ugy a II-ik korosztályból 1–49. sorozással. Márczius 14-én a második korosztályból az 50–350. sorozással, márczius 15-én a II-ik korosztályból még hátralévolak és a III-ik korosztályból az 1–240 sorozással birok, márczius 16-án a többi III-ik korosztályi hadkötelesek tartoznak megjelenni.

Hirek és különfelek.

— **A király Budapesten.** A király hétfőn február 18-én érkezik Budapestre az országgyűlés megnyitására. A budai várpalotában a szükséges intézkedések már meg vannak tve. A képviselőház febr. 20-án, szombaton a. e. 10 órakor a förendház pedig ugyanazon délben fogja tartani első üléstét.

— **Kitüntetés.** Baross Gábor kereskedelemügyi m. kir. minisztert koronás királyunk a Lipót-rend nagykeresztjével tüntette ki.

— **Vaszary Kólos** hercegeprímast Palásthy Pál szaroptai és Boltzár József mlyasóli fölszentelt püspökök közreműködésével Galimberti Alajos niceai érsek és bécsi nunta febr. 7-én reggel szentelt püspökké a primási palota kápolnájában.

— **Hercegeprímás** székfoglalása ünnepeinek emlékeztetőre negyvenezer forintot adományozott jótékony czélokra. A hercegeprímás első sorban is a szemeszemes szegényeknek óhajit segíteni az ország különféle városában működő humanus egyesületek közvetítésével. A 40000 frtnyi összegből Budapest 15 ezret, Esztergom 12 ezret, Győr, Keszthely és Győr-Szentmárton 2 ezret, Pozsony, Érsekújvár, Zala-Egyszeres és egyéb városok is igen szép összeget kapnak.

— **A f. h. 67-én** tartott casino-egyleti közgyűlésen megjelent tagok részéről a szőnyegre került indítványok tárgyalása körül tanusított általános és élelnek érdeklődés igazoln látszik azon körülményt, hogy a városokban működő kultur-egyletek teljes erejükből törekednek az érdeketben meglazult társadalmi kötelekeket kissé szorosabbra fűzni; a stagnatio hosszú stadiumt pezsgő élettellel felváltani. Mert a meglag hang elmondott előküi évi jelentés, mely az egyesület működését, küldetését vizsgálja; és a megjelölt tisztviselés után, melynek eredményeként egyleti elnök Koltay Győzőt titkár, Maradies Istvánt pénztárnoki, Sohar Flóriánt gondnok, Csorna Jánót könyvtárnoki minőségben egyhangulag; Bölc-Béla, Szary József, Horváth György, Sinkovics Kálmán, Jákó Ernő, Árvai Bernát tagokat a választmány tagjain szöbbséggel megválasztottunk nyilvánította — tárgyalás alá került s az egyleti könyvtár beszerzésére, felolvasó estélyek rendezésére vonatkozó — közlékesséssel elfogadott — indítványok mind-megannyi bizonyítékai az egyesület ama törekvésének, hogy a társadalmi élet fejlesztése, a hazai irodalom művelése által tti a határszelel, a magyarorszáos eszméjének zaszajgát fennen lobogtatván, fenkölte czélfát megvalósítsa. Hogy pedig az így írott malaszt ne maradjon, hanem testté is váljék, a könyvtár gyarapítására egyelőre 50 forintnyi összeget szavazott meg a közgyűlés és rövid idő múlva remélhető, hogy a legújabb időben örvendetes lendülettel nyert casinói élet a könyvtár üdvös intézménye folytató meg élelnekbe, kellemesebbé válik. Reméljük, tisztelt hölgyeink — honlányi kötelezettségük tudatában — nem fognak az egylet ezen üdvös törekvéséi elől rideg közönyönnel elzárkózni s igazi magyark kedélyben füzzerendezik tömeges jelenlétükkel a casinói felolvasó estélyeket! Nekünk egyleti tagoknak végre erkölcsi köteletségnek legyen az egylet működését mindazon befolyásoktól, melyek azt gátolnák avagy élelneköz irányba terelnek, erős kezekkel megvédeni.

Egy jelenvolt.

— **Közönetnyilvánítás.** A Muraszombati Takarékpénztár* a muraszombati állami elemi néptanoda szegény növendékeinek felruházására 44 frt és 30 krt. volt szives adományozni. Ezen dícséretre nem szorult semes adományért a nemes szívi adományozók az itteni népiszola gondnoksága ezennel halas közönetet nyilvánítja.

— **Közönetnyilvánítás.** A Muraszombati Takarékpénztár 44 frt 30 krt adományozott a helybeli r. kath. iskola szegény tanulónak felruházására. E nagyalkú adományért fogadjuk a t. Takarékpénztár halas közönetét az iskolázottaknak. Muraszombat, 1892. febr. 11. Gáspár Ferenc esk. elnök.

— **A Gizella-ház.** A vármegyei árvalás tulajdonát képező Gizella-házat árverés útján dr. Mezihadszky Kálmán vármegyei főorvos vette meg. A vételár 26,010 frt volt.

— **A hercegeprímás** székfoglalása ünnepeinek emlékeztetőre negyvenezer forintot adományozott jótékony czélokra. A hercegeprímás első sorban is a szemeszemes szegényeknek óhajit segíteni az ország különféle városában működő humanus egyesületek közvetítésével. A 40000 frtnyi összegből Budapest 15 ezret, Esztergom 12 ezret, Győr, Keszthely és Győr-Szentmárton 2 ezret, Pozsony, Érsekújvár, Zala-Egyszeres és egyéb városok is igen szép összeget kapnak.

— **A f. h. 67-én** tartott casino-egyleti közgyűlésen megjelent tagok részéről a szőnyegre került indítványok tárgyalása körül tanusított általános és élelnek érdeklődés igazoln látszik azon körülményt, hogy a városokban működő kultur-egyletek teljes erejükből törekednek az érdeketben meglazult társadalmi kötelekeket kissé szorosabbra fűzni; a stagnatio hosszú stadiumt pezsgő élettellel felváltani. Mert a meglag hang elmondott előküi évi jelentés, mely az egyesület működését, küldetését vizsgálja; és a megjelölt tisztviselés után, melynek eredményeként egyleti elnök Koltay Győzőt titkár, Maradies Istvánt pénztárnoki, Sohar Flóriánt gondnok, Csorna Jánót könyvtárnoki minőségben egyhangulag; Bölc-Béla, Szary József, Horváth György, Sinkovics Kálmán, Jákó Ernő, Árvai Bernát tagokat a választmány tagjain szöbbséggel megválasztottunk nyilvánította — tárgyalás alá került s az egyleti könyvtár beszerzésére, felolvasó estélyek rendezésére vonatkozó — közlékesséssel elfogadott — indítványok mind-megannyi bizonyítékai az egyesület ama törekvésének, hogy a társadalmi élet fejlesztése, a hazai irodalom művelése által tti a határszelel, a magyarorszáos eszméjének zaszajgát fennen lobogtatván, fenkölte czélfát megvalósítsa. Hogy pedig az így írott malaszt ne maradjon, hanem testté is váljék, a könyvtár gyarapítására egyelőre 50 forintnyi összeget szavazott meg a közgyűlés és rövid idő múlva remélhető, hogy a legújabb időben örvendetes lendülettel nyert casinói élet a könyvtár üdvös intézménye folytató meg élelnekbe, kellemesebbé válik. Reméljük, tisztelt hölgyeink — honlányi kötelezettségük tudatában — nem fognak az egylet ezen üdvös törekvéséi elől rideg közönyönnel elzárkózni s igazi magyark kedélyben füzzerendezik tömeges jelenlétükkel a casinói felolvasó estélyeket! Nekünk egyleti tagoknak végre erkölcsi köteletségnek legyen az egylet működését mindazon befolyásoktól, melyek azt gátolnák avagy élelneköz irányba terelnek, erős kezekkel megvédeni.

Egy jelenvolt.

— **Közönetnyilvánítás.** A Muraszombati Takarékpénztár* a muraszombati állami elemi néptanoda szegény növendékeinek felruházására 44 frt és 30 krt. volt szives adományozni. Ezen dícséretre nem szorult semes adományért a nemes szívi adományozók az itteni népiszola gondnoksága ezennel halas közönetet nyilvánítja.

— **Közönetnyilvánítás.** A Muraszombati Takarékpénztár 44 frt 30 krt adományozott a helybeli r. kath. iskola szegény tanulónak felruházására. E nagyalkú adományért fogadjuk a t. Takarékpénztár halas közönetét az iskolázottaknak. Muraszombat, 1892. febr. 11. Gáspár Ferenc esk. elnök.

— **A Gizella-ház.** A vármegyei árvalás tulajdonát képező Gizella-házat árverés útján dr. Mezihadszky Kálmán vármegyei főorvos vette meg. A vételár 26,010 frt volt.

Ne higgye azonban senki, hogy családok csak az élet komoly útjain vannak, mert nyujt ilyeneket a réceles is. Néha úgy belopuskáz az ember réce helyett valamely, a vízből kilátszó fűcsomóba vagy holmi tuskóba, melyek teljes világosság mellett elkerültek figyelmét, hogy csak úgy porzik. És csak akkor látja tévedését, midőn már a kizsúdesre került a sor.

Egyébiránt érdekes epizódokban bővelkednek récelesek. Hogy nehányat megemlítsék:

Egyszer, mondhatni, teljes sötétség uralkodott, midőn Janos barátommal kint voltam. Oly vakmerő réceket soha sem láttam. Azaz, hogy persze, ezeket sem láttam. Minden fűdőzésük dacára oly sűrűn szálltak eléink, hogy egyenkint 20–30 föltűnt elszórgattunk rájuk; és midőn egy megyújtott száraz nádesomó világtása mellett az eredmény után néztünk: hát uramfia! — egy halottat sem találtunk.

Ugyancsak Janos barátommal történt, ki különben szemes vadász, hogy egy le alkalmával eléje száll egy himréce. Ugyanakkor észreveszi a földön oldalon egy nyulnak a vizben tükröződő árnyát; s hogy telpsen kijöjjön a sodrából: háta megett egy róka esaholása, már egészen közelről hallatszott. A róka rájt leginkább a foga, azért nagy óvatossá megfordul, hogy megejtse. És csakugyan feleje közeledett. Közbe-közbe lélt és orrát magasán tartva folyton esaholt. Janos pedig csak várta remegve hogy közelebb jöjjön (ölelhet a distancziá mar csak 40–50 lépés volt). Egyszer csak ismét megáll a koma, egy zsinatol s a nála megszokott mestergurussal, vartal-nul eltűnt a melyedésben. Most a réce re gödött, de bármily lassu tempóban fordult is vissza, az

— **Köszönet.** A „Délmagyarországi Takarékpénztár-részevén-társaság” 1891. évi tiszta nyereségéből 14 frt 91 kr adományozott a mura-szombati toronyóra, melyet halás köszönettel mondok ez uton is. Mura-szombat, 1892. febr. 11.
Gáspár Ferenc, plebános.

— **Balogh István** urat, a helybeli evang. fiókgyülekezet lelkészét a somogyi megyei pörög-szent-kerályi evang. gyülekezet lelkészévé választották meg. Gratulálunk az előléptetéshez, de nem fejtjük el a sajnálkozásunk távozása fölött. A mura-szombati zenege gyülekezet egy nemes an-bítóval átvett buzgó lelki-pásztor, társ-körünk egyik legkedveltebb alakjává vesztik a tavaszban. Kísérje hasonló rokonszenv működése új terén, mint a minőben nálunk része volt.

— **A „Vasm. Lapok”** egyik legutóbbi számában tévesen közölte, hogy Mura-szombati múlt hét 29-én nyílt meg az újonnan felállított óvoda. AA tény az, hogy a karácsonyfa-függelék után 25-ig tartó szünet után az óvoda ismét megnyílt a kis emberek számára.

— **Nyilvános köszönet.** Mindazon ismerőseim s rokoniak, kik folyó hó 6-án Murafüzés-n édes anyam temetésén részvételműen jelen-meg nyhntes szívek voltak, fogadják ez uton halás köszönetet.
Szeregy Lajosné.

— **Mura-szombati ifjúság** egy szegény gyermekek segélyezésére alakított egylet alap-tokéjének gyarapítása czéljából 1892. évi febr. hó 27-én a Most-féle vendéglő nagyműtermében táncvizsgalmat rendez. Belépti díj zemelyenkint 80 kr. Csaldj-gy 1 frt 50 kr. Kezdeti esti fél 8 órákor. Felhívítések közzönettel fogadtak és hírlap-üggyel nyugtatgaták. (A rendezőség felkér-benlünk a ma helyreigazításra, hogy a meghívó szövegében annyiban helytelen, mert a táncviz-galmat nem Mura-szombati ifjúsága, hanem Mura-szombati izr. ifjúsága rendez.) (Szerk.)

— **Járásunkban** a tenyészbika-vizsgálat a következő sorrendben lesz megkötve: 1892. év febr. 26-án reggel 8 órákor Prosznyáknál, 26-án délután 2 órákor Mártonhelyen, 27-én regg. 8 órákor Csendlakon, 27-én délután 2 órákor Márkusházán a jegyző irodában, 29-én reggel 8 órákor Mura-szombati a vásártéren, március 1-én reggel 9 órákor Péterhegyen, 1-én délután 2 órákor Tótkörösnél, 2-án reggel 9 órákor Bodóhegyen, 2-án délután 2 órákor Felső-Lend-ván, 3-án reggel 9 órákor Viz Lendván, 3-án d. u. 2 órákor Hédékuton a jegyző irodában.

— **Komp-ügy.** Meg volt hargya a szé-ekyuti murai komp-tulajdonosoknak, hogy azt alakítsák át, ez érdemben azonban mind a mai napig semmi sem történt.

— **Uj vasut.** Német-Ujvár újonnan megvá-lasztott képviselője dr. Rosenberg Gyula tudva-lózt nem ígért semmit választásuk. Ő tettekkel igy-ekszik bebiztosítani, hogy rászolgált a német-új-várakat bizalmára, Nemétujvár a közel jövőben vasutat fog kapni. És ez nagy szó, mert azt a Nemétujvárt fogja megrendezni dr. Rosenberg Gyula képviselő a civilizáció ez áldásával, a mely Nemétujvár eddig ugyszóval ki volt zárva a világforgalomból. A vasut valószínűleg Szent-Gothardig fog terjedni. Ez pedig kizárólag dr. Rosenberg Gyula, a nemétujvári újonnan megvá-lasztott képviselőnek lesz az érdeme. V. L.

— **(Behívott.)** A már kibocsájtott meg-hívók szerint „Mura-szombati ifjúság” egy szegény gyermekek segélyezésére alakított egylet alap-tokéjének gyarapítása czéljából 1892. évi febr. hó 27-én a Most-féle vendéglő nagy-teremben táncvizsgalmat rendez. Bar mily elis-

mégis észrevette és buss! a róka példáját követte; vegre a nyulat keresi szemével, de ennek is bi-esek hült helyét találta. Nem győzte aztán el-csagatni vakarni a füle tövét, hogy miért volt olyan válogatos! Maskor azonban kiközösítette e csob-bát egyszerre három vidrával.

A sátségs egyre fokozódik. Már csak elvett-e száll egy-egy réce. A csobbanison kívül sokszor vajmi kevés körülénye tájékozott már holletről. Annál gyakrabban hallszik a magasban repülőse-knek gyenge, vékony sipoláshoz hasonló hangja. Azok vándorutjakat folytatják s nem szándéko-znak egyhamar leszállni.

A legutolsó vadászánál már megkezdődött a zsákmány kiszedése. Megszűnt a les. A köztűnk lesz stísi nagy diadalnál erőselet elő az általa eléjett himmel. Mutatja mindenkinek. Találta az első lövése, de mutatni mind rendszeren történni szokott — egy kissé végigdött: megdaplazta a porozóját s mégis majd végig utána ugrott a vízbe, hogy csak el ne menekülhessen.

Érdekes a hazamenetel is. A szerzenesek ö-nézzettel és részletben leírják lövéseik körülmé-nyeit. Kifeszített mellékben a nagy dicsőégerzet-majdhogy nem explodál. A ki keveset vagy éppen semmit nem lőtt, hozzá talán sok lövése, az meg száz okát tudja aml „pechjének”. Vadászok! a

Ki tagadhatná, hogy az ily kis expedició után jobban esik a vacsora és a meleg szobában a füstölgetés; no meg hogy szóval nem vétek a pagátföldözés is! SINKOVICH DÉNES.

meréssel adózzunk is azonban az alakítandó egy-let nemes céljának, az igazság és a közönség tájékoztatása czéljából mégis fénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy sem az egylet alakításában, sem a táncvizsgalmat rendezésében „a mura-szombati if-júságunk” semmi része ninc. Ha nem tudomásunk szerint izzar-lita ifjak szándékoznak egy egyletet alakítani „szegény izzar-lita gyermekek segélye-zésére” és ezen alakítandó egylet tagjai rendezik a kérdéses táncvizsgalmat. Ennyit az igazság érde-keben szükségesnek tartottunk nyilvánosságra hozni és a táncvizsgalmat rendező bizottságot figyelme-ztetni, hogy ne csak magukat tartás Mura-szombati ifjúságának, mertők nek emnek csak egy kis részét képezik. A Mura-szombati ifjúság több tagja.

— **A kisdédvásárról** szóló 1891. évi XV. t. ezikk értelmében Zala-érnyerge területén Alsó-Lendva, C-aktornyán, K-sztyhly, Nagy-Kanisza, Perlak, Sümeg, Tapoleza, Zala-Egerszeg állandó óvodákat, — Sőtör, Páláske, Dráva-Vásárhely, Kotor, Mura-Csány, Galambok, Hahót, Kis-Kemá-ror, Légrád, N.-Réese, Szepetnek, Csabrendek és Balaton-Füröd községek pedig állandó gyermek-menhelyet tartoznak fölláttatni.

— **Magyar istentisztelet Herenden.** A herendi rom. kath. hívek, kiknél eddig az is-tentisztelet német nyelven tartottat, most b. Horng-ny Karoly megyés főpüspökhöz folyamodtak, hogy ezentel a templomi épükek és szent beszédek fel-aváltva, magyarul és németül tartassanak. Igen szép volna, ha a mi községeink is követnék a he-rendiek példáját.

— **A vetések állásáról** mindenfelől ked-vezőtlen hírek érkeznek. A száraz fagyok — írja a „M. K. L.” — sok helyen nagyon ártottak, most meg különösen a Tisza vidékén a vízarád-ások okoznak károkat. Külföldről szintén rossz hí-rek érkeznek. Országon az egész vetések nagy része elpusztult a fagy miatt, a földek jelentékeny része pedig vetetlen maradt. Romániában is ag-dónak a gazdák, mert a vetések silányak s egy-ny határokon teljesen megsemmisültek. Terményös-zedekre ezen kedvezőtlen jelentések máris lényeges befolyást gyakoroltak és habár a buzárákban eddig csak 15—20 kr. emelkedés konstatható, ahig lehet kétfoldiakk a fölök, hogy rövid idő múlva jelen-tékenyebb ár-emelkedés fog bekövetkezni. V. déki állomásokon a realis úzérkedés, mely nem speku-lációra vásárol, jelenleg is igen tisztességes ár-akat fizet. Rozsban a kereslet folyton élénk ma-rad. Új tengeri minden irányban jó vételkedvény találokzik és a vetések nagyobbrészt külföldi számlára eszközöltetnek.

— **A terv** italméresi adója. Számos helyről panasz érkezett aziránt, hogy a regálé-bérlők az 50 fokon felül rom után, habár annak foktar-talma a 80 fokot meg nem haladja, általában li-terenként 15 krnyi italméresi adót szednek, a „Magyar Kereskedők Lapja” — az egyedüli szak-lap, mely regáléüggyi állandó rovatot tart fenn — azt írja, hogy ezen eljárás az 1888. XXXV. t. ez. 17. §-ának rendelkezése ütközik. Ezen szakasz világosan rendeli, hogy rom után literenként 12 kr. italméresi adó fizetendő, ha hektoliter fokok-ként 15 kr számitva, magasabb adó alá nem esik. Ez-errint csak a 80 fokot meghaladó rom után esik 12 krnál magasabb adóösszeg, vagyis ha a rumnak alkoholtartalma 81 fok, egy hektoliter után (81×15) = 12 frt 15 kr adó fizetendő. A panaszolt törvényellenes eljárás ellen füzserke-szedőknek tehát nyomban intézkedhetnek. A felek zaklatásra vezet az is, hogy rum-szállítványok minden egyes palaezka vizsgáltatik meg. A „M. K. L.” felhívja e tekintetben a figyelmet a 3335/0/89. pénzügyminiszteri utasítás 45 §-ának hasonló es-rekre is érvényes rendelkezéseire, melyszerint a palaezokban lévő folyadék minőségének és al-kohtartalmának megvizsgálása czéljából az adó-bérlőnek csak egyes általa kiváltott palaezok nyitására van joga. Mindezekről és általában re-gálé-ügyekben, díjtelenesen ad felvilágosítást a „Kereskedők Lapja” szerkesztősége Budapestben, mely az ezen ügyekben teljes tájékozást nyújtó „a szeszis folyadékokkal való kereskedés” című munkát, írta Orvath Lure kir. tszki bíró, 1 fo-rirent megküldi. E munka költsémben 1 frt 20 krért minden könyvnyomtatás is kapható.

— **Ritka betegségek** eset. A mult hét egyik napján egy csatári parasztlány érkezett Felső-Eőrrre, hogy ott szolgáltató keressen. A pi-lyaudvarban azonban hirtelen ájulásba esett és mély álomba merült. Megkísérelték felbresztetni, de nem sikerült. Bevitették azután a városba, de mivel kórház nincs, a börtön-helyiségekben helyo-zték el. A börtönőr neje adóval gondossággal vette a betegét partfogásba, befűtötte a börtön-helyi-séget és éjjel-nappal felügyelt rá. De midőn a beteg több nap multán nem ébredt fel, szálló el állapotban hazaszállították. A leány mint mond-ják többször is volt már hasonló hysterikus áll-apotban, sőt egyszer teljes 8 napon át aludt.

× **Ketely és Rothman** uraknak Bécsben — „Excoibitor szabaddalmazott szabászati készülek-megkötésű” közzönetben Öölkök s örülök, hogy érteisth-tem arról, miszerint a nérték-vétel e szabás és készülek által valóban igen jól sikerül.

Bécs, 1891. október 16-án. Tisztelettel Darvas Julia hatóságilag engedélyezett szabadalm. női ipar-és francia nyelv tanító infélet tulajdonosa II. Kaiser Josefstrasse 23.

Vegyes rövid hírek.

— **A megyékről.** A győri kir. tábla elnöke Szerdahely Károly jogszorglortól a szombathelyi kir. törvény-zélhez joggyakorukokká nevezte ki, — **Válgyi Odón** jól szervezett szántár-szula kezdi meg Körömdélen legközelebb előadásait, — **Haida Ferdinánd** gazdasági föllírbírtokos öngyilkos lett.

— **A hazából.** Herceg Thurn és Taxis Egon Maximilian Lamoral tart. es. és kir. huszárezredes a gróf Nádasdy 9-dik számú ezredben febr. 8-án elhunyt Bécsben, honnét Baltavárra, Vassvár-nyegyebe szállított a családi sírboltba. — **Az athle-tika bátyja** fényesen sikerült Budapestben. A bánya Szapary Géza grófné egészen fekete eszike ruhá-ban jelent meg, kinevet erő gyémántokkal. — **A régi váltóúrlapok** használata még f. évi március végéig érvényben maradnak. — **Csáktornyán** a f. hó 3-iki orsz. vásár rossz idő miatt nem ve-gartható, miért a pótvásár márcz. 7-re tűzötték ki. — **Ft. Berger Ignác** sztygörgyörlyi plebános és Csáky Sándor volt orsz. képviselő meghalt. — **Az érdekl. Tolna** és vidékén sok kárt eslt. — **A nyitrai megyei gazd. egyesület** Nyitra-n a hó 22, 23 és 24-én a szőlőbirtokosok, tanítók és szőlőmive-lők részére szőlő-fajosítási tanfolyamot rendez, a melyen állami jutalmúdiákat is fogának kiosztani.

— **A külföldről.** „Sabán” török lap szerint a török sorsjegyek utolsó húszán a fögyőreményt (300.000 franc) egy föllözög ragadt szegény kon-stantinápolyi utcaszépről ütötte meg. A nyertes örömeiben meghabborodott. — **A gráci** leszántoló banknál nagy sikkeszátásnak jöttek nyomára. — **Lipszében** a szász király a hó 4-én megnyitotta a szakszike kiállítását, a melyn a főzés mesterei megmutatták, milyen sokféle és izletes ételt tud-nak készíteni. — **Lozruban** legközelebb egy lavina 5 embert temetett maga alá, 2 embert meg élve huztak ki alóla, a többi meghalt.

Irodalom.

— **Az Athenaeum közli Lexicona.** A tudományok encyclopediája, különös tekintettel Magyarországra. Szerkeszté dr. Acsády Ignác. Nyolczadik füzet. Bpest 1892. A közhazas vállalat új füzétét három igen szép és érthetves mellék-let díszíti. Az első a föld feltekelésének szines-terképe nagy kettős lapon, másik legérgebb nyel-velünké, a Halotti Beszéd hí és két színben készült hasonmás a hozzá való magyarzatokkal. A harmadik melléklet két oldalon az összes er-délyi fejedelmi családok atkinthető előadóját adja. A három melléklet között tehát egészen ha-zai tárgyú s ez is mutatja a vállalat magyaros, nemzeti jellegét. A szöveg folytatja a C. betű anyagának közlését s ezuttal a Chasadi—Cseplő-gyék között anyagot adja. A nagyobb ezikkék közül kitűnnek a Check, Chile, Chinakéreg, Chinin-készítmények, Chlor s a hozzávaló ezikkék, Cice-ro, Cillei grófok, Clearing, Cloture, Coburg, Comenius, Complicaták, Congressus, Consistorium, Conversio, Consul, Conversations-Lexikon, Corpus-juris, Cor-respondenz—Bureau, Corvina, Corvina, Cromwell, Olivér, Crouy-Chamel, Csaba, Csaba-íre, Csaba kir-ályfi, Csák Máté, Csáky, Csálad s a vele kapo-salók ezikkék, Csallóköz, Csángók, Csapadék, Csá-szár-metszés, Csatorna, Csatornázás, Cseszemő, Cseh-urova testvérek, Cseh nyelv és irodalom, Csehország, Cseled, Csendőrd, Csengery Antal, Cse-p sziget és sok más kisebb ezikk, melyek a tu-dományok minden ágát föllelelik. Mennél jobban jobban előre halad a vállalat, annál inkább nö-vekszik népszerűsége. Melegen ajánljuk minden művelt olvasónak a kitűnő és nagy fényűvel ki-állított vállalatot, mely összesen negyven 30 kraj-czáros füzetből fog állani s kéthetenként 3 ives füzetekben számos melléklettel díszítve jelenik meg. Előfizetési ára 10 füzetnek 3 frt, mely ösz-szeg az Athenaeum kiadóhivatalához Budapestre vagy bármely hazai könyvkereskedőhöz küldendő.

— **Az „Elet”** első száma irodalmi esemény, igazi meglepetés az olvasó községek számára. Nincs magyar folyóirat, mely hárón ennyi érdeket bírna adni. A bevezető ezikk, mely a községszhez van utatvéve, vely tar-talmával és törlím-tisztszágával méltó messz kimagá-szik az efféle szerkesztői nyilatkozatok közül. Pártyk Agost egy. tanár kitűnő ezikk: „A klotár” bizonyára élénk feltűnést fog kelteni és sokáig fogja foglalkoztatni a politikai körök figyelmét; mert csakugyan a klotár ké-rdése az, amely legközelebb az új országgyűlési ülésszak előtti csillagata lenne. Kabos Ede szöveg kölményét (Vihar után) egy remekül írt és a hynózió és a tudomány előzetes följegéses követi Ötvös S. Adalftól. A jövővelési fellegzés ellen, a vallás a szakszégesség voltá-ért és megállapítja annak jövő formáját. Szintén egész mode a Szőrényi Tivadar dr. értekezés: Hypnózis és szeszgöttés. Szőrényi dr. kinek hypnotikus mutatóványairól a füzetben hírlapok csak nem rég hasábos tudósítások közöltek, adja itt a hypnózis és a szeszgöttés előzetes előzetes előadásában és világos nyelven. Tudakunk ez ezikk egyzersmind a hypnotizmus irodalmának kezdete Magyarországon, hacsak a nem szakemberektől írott érte-keléseknél apró kísérleteket nem akarjuk ide számitani. A füzetek egyik leghalmozottab közleménye Garsin Vaszorold híres novellája (Vészjelző), melyet Sármy Jozsef dr. pom-pasan fordított le orosz eredetűből. Hazai novellisták ta-

